

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ΄.

Περὶ Οὐαλεντιανῆ, καὶ Οὐάλεντος τῶν Αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν
γενομένων ἐπ' αὐτῶν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

§. 1.

Μετὰ τὸν θάνατον τῆ Γοβιανῆ τῇ ιζ'. τῆ Φεβρουαρίᾳ, ὡς εἴρηται, οἱ
στρατιῶται ἐκ τῆς Γαλατῶν χώρας ἐλθόντες διὰ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς
Νικαίαν, κοινῇ ψήφῳ Οὐαλεντιανὸν, ὅπῃ ἐσκότωσε μὲ τὸ χεῖρι τὴν
Νεοκῶρον, καὶ ἐπέμφθη ἀπὸ τὸν Γαλιανὸν εἰς τὸ φρέριον, ἐπρόβαλαν βα-
σίλεια, ἄνθρωπος σολισμένος ἔχι μόνον μὲ ἀνδρείαν, ἀλλὰ καὶ μὲ φρόνη-
σιν, καὶ σωφροσύνην, καὶ δικαιοσύνην, καὶ μεγαλείον τῆ σώματος· ὅσις δὲν
ἤθελε τὰ τῆς Αὐτοκρατορίας ἐπίσημα νὰ δεχθῆ, ἐπειδὴ ὁ τότε χρόνος
ὦν δύσπετος, ἢ τῆ Αὐτοκράτορος ἐκλογῆ, εἰς ἐμβόλιμον, καὶ ἀτυχή ἡμέ-
ραν ἐπιπτεν, ὅθεν τῇ ἐπομένῃ κέ. ἀνήλθεν εἰς τὸν Αὐτοκρατορικὸν θρόνον,
διὸ καὶ ἡ Νικαία πόλις ἐτιμήθη εἰς Μητρόπολιν ἐπειδὴ ἀνηγορεύθη ἐκεῖ ὁ
Οὐαλεντιανός, ὅπῃ οἱ στρατιῶται θελήσαντες, καὶ δοκιμάσαντες νὰ τῆ δώ-
σωσι συγκαινωνὸν εἰς τὴν βασιλείαν, τὰς εἶπεν· ἰδικόν σας ἔργον ἦν ὡ
στρατιῶται, μὴ ὦν βασιλεὺς, νὰ μοὶ δώσητε τὴν κυβέρνησιν τῆς βασιλείας,
ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐδέχθη αὐτὴν, ἰδικόν μου χρέος εἶναι, καὶ ἔχι ἰδικόν σας
νὰ σοχαζωμαι διὰ τὰς κοινὰς ὑποθέσεις τῆς βασιλείας, καθὼς ὁ Θεοδώ-
ρητος λέγει (α). ἔλθὼν δὲ εἰς Κωνσταντινῆπολιν, καὶ καλέσας ἀπὸ τὴν
Παιονίαν τὸν Οὐάλεντα ἀδελφόν, ποιεῖται κοινωνόν, ὡς μὴ ὠφελε, τῆς
βασιλείας, ὑπερον ἀπὸ τριάκοντα ἡμέρας τῆς ἀνακηρύξεώς τε, καὶ παραδὲς
αὐτῷ τὰ σκήπτρα τῆς Ἀνατολῆς, ἐκράτησε διὰ τὸν ἑαυτὸν τε τὴν Εὐ-
ρώπην ἐν ἔτει τξδ'.

§. 2. Εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν τῶν Αὐτοκρατόρων κατασρέφας τὴν ζωὴν
ὁ Εὐδόξιος, ὁ κακόδοξος Ἐπίσκοπος Κωνσταντινῆπόλεως, ἀρχιερατεύσας
χρόνος ἑνδεκα, διάδοχος αὐτῷ ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐχειροτονήθη ὁ Δημο-
φίλος, ἀπὸ δὲ τῆς ὀρθοδόξου ψηφίζεται ὁ Εὐάγγελιος, τὸν ὁποῖον χειρο-
τονεῖ Εὐστάθιος Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος, μετακληθεὶς παρὰ Γοβιανῆ ἀπὸ
τὴν ἔξορίαν, καὶ μὴν ἑυρῶν ζῶντα αὐτὸν, κρυφίως διῆγεν ἐν Κωνσταντι-
πόλει, ἐπὶ τὸ διδάσκειν τὰς ὁμοδόξους αὐτῷ, καὶ παρακινεῖν νὰ μὲνωσιν εἰς
τὴν

της, καὶ σωζόμενος. Καθὼς διαφορὰ μεγάλη μεταξὺ τῶν Συγγραφέων, ποία ἡμέρα, ἐτελεύτησεν
ὁ Γοβιανός, εἴτω καὶ ποῖον θάνατον. Τίς λέγει ἀπὸ τὴν ὁσμῆν τῆ νεοσβερωμένη τοίχου, τίς ἀ-
πὸ τὰ κάβρινα τὰ ἀνημμένα διὰ νὰ ξηραθῆ ἡ νοτιά τῆ τοίχου, τίς ἀπὸ τὴν λαμαρυγίαν· ὁ Χρυ-
σόστομος λέγει ὁμίλ ιε'. πρὸς Φίλιπ. ἀπὸ ἑνα φαρμακερὸν ποτόν. Ὁ Μακεδόνος, καὶ ὁ Ζω-
ναρῆς λέγουσι, πῶς ἦν δεδομένος εἰς τὴν Ἀφροδίτην, καὶ μέθην.

(α) Ἐκκλησ. Γεορ. βιβλ. δ'. κεφ. 5'.

Οὐαλεντιανός
Αὐτοκράτωρ ἀπὸ
Χ. Γ. 364

Οὐάλης
Αὐτοκράτωρ ἀπὸ Χ.
Γ. 364.

Ἐπίσκοποι
Κωνσταντι-
νῆπόλεως.

